

LỄ THẬT VỀ SỰ CỨU CHUỘC

Bài 26 - Phần VI-K. Sự mâu nhiệm về con sông thứ tư là sông Ó-phơ-rát.

Chúng ta đang học về những sự mâu nhiệm trong Lời của Đức Chúa Trời, chép về bốn con sông bắt nguồn từ **Một con sông từ Ê-đen chảy ra đặng tưới vườn; rồi từ đó chia ra làm bốn ngã**, và trong bài chúng ta học hôm nay, chúng ta sẽ suy gẫm những sự mâu nhiệm về con sông thứ tư, là sông **Ó-phơ-rát**.

Sáng thế ký 2:14: Tên sông thứ ba là Hi-đê-ke, chảy về phía đông bờ cõi A-si-ri. Còn sông thứ tư là sông Ó-phơ-rát.

Cũng như trong các bài trước, công việc đầu tiên mà chúng ta phải làm trong việc suy gẫm Lời của Đức Chúa Trời, đó là chúng ta phải có sự hiểu biết về từng chấm, từng nét trong Lời của Đức Chúa Trời (Lời của Đức Chúa Trời là luật pháp của loài người).

Chữ tên - name^{H8034} chép trong câu 14 trên, đó là chữ שֵׁם - **shem**, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tên, uy quyền, bổn tánh, thanh danh, sự tôn trọng,**

Chữ thứ tư - the fourth^{H7243} chép trong câu 14 trên, đó là chữ רְבִיעִי - **rebiy'iy**, số 7243 ra từ chữ רַבְעָה - **raba'**, số 7251 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thứ tư (theo thứ tự), phần thứ tư; vươn dài ra bốn hướng, giúp ích cho sự tìm ra nguồn gốc; thẳng thắn, đầy đặn, có thứ tự, ngăn nắp, giống nhau, khớp với nhau, ngang hàng;**

Chữ Ó-phơ-rát - Euphrates^{H6578} chép trong câu 14 trên, đó là chữ פְּרָת - **Perath**, số 6578 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự sanh ra nhiều trái, sự đột phá ra phía trước, sự tuôn chảy mạnh, sự vội vã gấp rút, sự vọt ra, tuôn ra, đổ ra, bắn ra;**

Về mặt địa lý, thì sông Ó-phơ-rát và sông Hi-đê-ke đều bắt nguồn từ một con sông chảy từ núi A-ra-rát (thuộc Thổ-nhĩ-kỳ ngày nay), là phía Tây-Bắc của xứ Mê-sô-bô-ta-mi và từ nguồn này chảy xuống phía Tây-Nam của núi A-ra-rát, tới vùng đất gọi là Cáp-ba-đốc thì chia thành hai nhánh, là sông Hi-đê-ke và sông Ó-phơ-rát. Sông Hi-đê-ke chảy từ phía Tây-Bắc sang phía Đông-Nam của xứ Mê-sô-bô-ta-mi và nơi cuối cùng của sông Hi-đê-ke là đổ vào vịnh Ba-tư, mà vịnh Ba-tư chảy thông ra biển Ả-rập rồi hoà vào Ấn-độ dương.

Sông Ó-phơ-rát tách khỏi nguồn con sông chảy ra núi A-ra-rát đó mà chảy xuống phía Nam từ nơi rẽ này chảy ở phía Nam của xứ Mê-sô-bô-ta-mi và chảy tiếp sang phía Đông-Nam của xứ Mê-sô-bô-ta-mi và cuối cùng sông Ó-phơ-rát là đổ vào vịnh Ba-tư, như sông Hi-đê-ke vậy.

Trong phần Cựu-ước, sông Ó-phơ-rát được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời gọi là **sông lớn** (Sáng thế ký 15:18), với một ý nghĩa quan trọng, vì xứ Mê-sô-bô-ta-mi đó là quê hương của người Hê-bơ-rơ.

Mặc dù Kinh-Thánh không chép gì về quê hương của người Hê-bơ-rơ, nhưng chúng ta biết theo ý nghĩa thuộc linh thì xứ Mê-sô-bô-ta-mi là nơi La-ban ở và cũng là quê hương của Áp-ra-ham. Áp-ra-ham đã sai người đầy tớ của mình, là Ê-li-ê-se trở về xứ Mê-sô-bô-ta-mi để cưới cho con trai mình một người vợ, như Kinh-Thánh đã chép.

Sáng thế ký 24:1-67: Vả, Áp-ra-ham đã già, tuổi đã cao; trong mọi việc Đức Giê-hô-va đã ban phước cho người. Áp-ra-ham nói cùng người đầy tớ ở lâu hơn hết trong nhà mình, có quyền quản trị các gia tài, mà rằng: Xin hãy đặt tay lên đùi ta, và ta sẽ biểu người chỉ Đức Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của trời và đất, mà thề rằng: người không cưới một cô nào trong bọn con gái của dân Ca-na-an, tức giữa dân ấy ta trú ngụ, làm vợ cho con trai ta. Nhưng hãy đi về quê hương ta, trong vòng bà con ta, cưới một người vợ cho Y-sác, con trai ta. Người đầy tớ thưa rằng: Có lẽ người con gái không khứng theo tôi về xứ này; vậy, có phải tôi dẫn con trai ông đến xứ mà ông đã ra đi khỏi chăng? Áp-ra-ham nói rằng: Hãy cẩn thận, đừng dẫn con ta về xứ đó! Giê-hô-va Đức Chúa Trời trên trời, là Đấng đã đem ta ra khỏi nhà cha ta và xứ sở ta, có phán và thề rằng: Ta sẽ cho dòng dõi người xứ này! Chính Ngài sẽ sai thiên sứ đi trước người, và nơi đó người hãy cưới một vợ cho con trai ta. Nếu người con gái không khứng theo, thì người sẽ khỏi mắc lời của ta biểu người thề; mà dấu thế nào đi nữa, chớ đem con ta về chốn đó. Đoạn, người đầy tớ để tay lên đùi Áp-ra-ham chủ mình, và thề sẽ làm theo như lời người đã dặn biểu. Đoạn, người đầy tớ bắt mười con lạc đà trong bầy của chủ mình, đem theo đủ các tài vật của chủ đã giao, rồi đứng dậy đi qua xứ Mê-sô-bô-ta-mi, đến thành của Na-cô. Người cho lạc đà nằm quỳ gối xuống nghỉ ở ngoài thành, gần bên một giếng kia, vào buổi chiều, đến giờ của những con gái ra đi xách nước. Người nói rằng: Hỡi Giê-

hồ-va, Đức Chúa Trời của chủ Áp-ra-ham tôi ơi! xin ngày nay cho tôi gặp điều mà tôi tìm kiếm, và hãy làm ơn cho chủ Áp-ra-ham tôi! Đây, tôi đứng gần bên giếng này, các con gái của dân trong thành sẽ ra đi xách nước, xin cho người gái trẻ nào mà tôi nói như vậy: “Xin nàng hãy nghiêng bình, cho tôi uống nhờ hớp nước,” mà nàng trả lời rằng: “Hãy uống đi, rồi tôi sẽ cho các lạc đà người uống nữa,” là chính người mà Chúa đã định cho Y-sác, kẻ tôi tớ Ngài; và nhờ đó tôi sẽ biết rằng Chúa đã làm ơn cho chủ tôi vậy. Người đầy tớ chưa dứt lời, này, nàng Rê-be-ca vác bình trên vai đi ra. Nàng là con gái của Bê-tu-ên, Bê-tu-ên là con trai của Minh-ca, vợ Na-cô, em trai của Áp-ra-ham. Người gái trẻ đó thật rất đẹp, còn đồng trinh, chưa gả cho ai. Nàng xuống giếng nhận đầy bình nước, rồi trở lên. Đầy tớ bèn chạy lại trước mặt nàng và nói rằng: Xin hãy cho tôi uống một hớp nước trong bình. Nàng đáp rằng: Thừa chúa, hãy uống đi; rồi nàng lật đặt đỡ bình xuống tay và cho người uống. Khi đỡ cho người uống xong rồi, nàng lại tiếp rằng: Tôi cũng sẽ xách cho mấy con lạc đà chúa uống nữa, chừng nào uống đã thì thôi. Nàng lật đặt đổ nước bình ra máng, chạy xuống giếng xách nước thêm nữa cho hết thảy các con lạc đà uống. Còn người ngỗng làm thình mà nhìn nàng, để cho biết Đức Giê-hô-va làm thành công việc mình đi đây hay chẳng. Khi lạc đà vừa thôi uống, người đầy tớ bèn lấy một khoanh vàng nặng được nửa siéc-lơ và đôi xuyên nặng được mười siéc-lơ, mà nói rằng: Nàng là con ai? xin nói cho tôi biết. Trong nhà cha nàng có chỗ nào cho tôi ở nghỉ ban đêm chẳng? Nàng đáp rằng: Tôi là con gái của Bê-tu-ên, cháu nội của Minh-ca và Na-cô. Rồi lại nói: Nhà chúng tôi có nhiều rơm và cỏ, và cũng có chỗ để cho ở nghỉ nữa. Người bèn cúi đầu và sắp mình xuống trước mặt Đức Giê-hô-va, mà nói rằng: Đáng ngợi khen thay Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của chủ Áp-ra-ham tôi! Ngài chẳng ngớt thương xót và thành thực đối cùng chủ tôi! Khi đang đi, Đức Giê-hô-va dẫn dắt tôi đến nhà anh em của chủ tôi vậy. Người gái trẻ đó chạy về, thuật chuyện này lại cho nội nhà mẹ mình. Vả, nàng Rê-be-ca có một anh, tên là La-ban. La-ban chạy đến người đầy tớ đó ở gần bên giếng. Vừa thấy khoanh vàng và đôi xuyên nơi tay em gái mình, và đã nghe chuyện Rê-be-ca thuật lại rằng: Người này nói vậy! thì đi đến người, đang đứng gần bên mấy con lạc đà, ở nơi giếng nước, mà thưa rằng: Hỡi người đã được Đức Giê-hô-va ban phước! Xin mời vào. Sao đứng ngoài này vậy? Tôi đã sửa soạn nhà và dọn dẹp một nơi cho mấy con lạc đà rồi. Người đầy tớ bèn vào nhà; La-ban cởi yên cho lạc đà, đem cỏ cùng rơm cho các thú đó; rồi lấy nước đựng rửa chân cho người đầy tớ và mấy kẻ đi theo. Đoạn, người nhà bày bữa và mời ăn; nhưng người đầy tớ nói: Không, tôi không ăn đâu, nếu chưa nói được những điều tôi cần phải nói. La-ban đáp rằng: Hãy nói đi! Người bèn nói rằng: Tôi là đầy tớ của Áp-ra-ham. Đức Giê-hô-va đã ban phước cho chủ tôi bội phần, trở nên thành vợ; Ngài cho chủ tôi chiên, bò, bạc, vàng, tôi trai tớ gái, lạc đà và lừa. Vả, Sa-ra, vợ chủ tôi, trở về già, có sanh một con trai cho người; người đã giao gia tài mình lại hết cho con trai đó. Chủ tôi lại có bắt tôi thề rằng: Người chớ cưới cho con trai ta một người vợ nào trong bọn con gái của dân Ca-na-an, là xứ ta đang trú ngụ; nhưng hãy về nhà cha ta, trong vòng bà con ta, mà cưới cho nó một người vợ tại đó. Tôi nói cùng chủ tôi rằng: Có lẽ người con gái không khứng theo tôi về. Chủ đáp rằng: Đức Giê-hô-va là Đấng ta phục sự sẽ sai thiên sứ theo người, làm cho thành công việc người đi; và người sẽ cưới cho con trai ta một người vợ trong vòng bà con ta, tại nhà cha ta. Vậy, nếu khi người đi về bà con ta, mà họ không khứng gả cho, thì người sẽ được gỡ lời thề nặng của người đã thề cùng ta đó. Ngày nay, khi đi đến giếng kia, tôi có cầu rằng: Lạy Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của chủ Áp-ra-ham tôi! Xin đoái đến mà giúp công việc của tôi đi đây cho được thành! Đây, tôi ngồi gần bên giếng này: cầu xin hễ người gái trẻ nào sẽ ra xách nước mà tôi nói cùng nàng rằng: Xin cho tôi uống một hớp nước trong bình; mà sẽ trả lời rằng: Hãy uống đi, rồi tôi sẽ xách cho các lạc đà người uống nữa, xin cho người gái trẻ đó là vợ mà Đức Giê-hô-va đã định cho con trai của chủ tôi! Chưa dứt lời thắm nguyện, bỗng đâu nàng Rê-be-ca vác bình trên vai đi ra, xuống giếng xách nước. Tôi nói với nàng rằng: Xin cho tôi uống hớp nước. Nàng lật đặt hạ bình trên vai xuống mà nói rằng: Hãy uống đi, rồi tôi sẽ cho các lạc đà người uống nữa; vậy tôi có uống và nàng cũng có cho các lạc đà uống nữa. Tôi bèn hỏi nàng rằng: Nàng là con gái ai? Nàng đáp: Tôi là con gái của Bê-tu-ên, cháu nội của Na-cô và Minh-ca. Tôi liền đeo cái khoanh nơi lỗ mũi và đôi xuyên vào tay nàng. Đoạn, tôi cúi đầu và sắp mình xuống trước mặt Đức Giê-hô-va, ngợi khen Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chủ Áp-ra-ham tôi, mà đã dẫn tôi vào đường chính đáng, để chọn được cho con trai người con gái của em chủ tôi. Vậy, bây giờ, nếu các ông muốn lấy lòng tử tế và trung tín đối cùng chủ tôi, xin hãy tỏ điều đó cho, dầu

không, xin cũng nói cho biết, hầu cho tôi sẽ xây về bên hữu hay là về bên tả. La-ban và Bê-tu-ên đáp rằng: Điều đó do nơi Đức Giê-hô-va mà ra, chúng tôi đâu nói được cùng người rằng quấy hay rằng phải. Kìa, Rê-be-ca đang ở trước mặt người, hãy dẫn nó đi, để nó được làm vợ của con trai chủ người, theo như lời Đức Giê-hô-va phán định. Đây tớ của Áp-ra-ham vừa nghe lời hai người nói xong, liền sắp mình xuống đất trước mặt Đức Giê-hô-va. Người lấy đồ trang sức bằng bạc, vàng, và áo xống trao cho Rê-be-ca; rồi cùng lấy các vật quý dâng cho anh và mẹ nàng. Đoạn người đẩy tớ cùng các người đi theo ngồi ăn uống; rồi ngủ tại đó. Qua ngày sau, khi họ đã thức dậy, người đẩy tớ nói rằng: Xin hãy cho tôi trở về chủ. Nhưng anh và mẹ nàng nói rằng: Hãy cho người gái trẻ ở lại cùng chúng tôi ít ngày nữa, độ chừng mười bữa, rồi nó sẽ đi. Đây tớ đáp rằng: Xin chớ cấm tôi trở lại, vì Đức Giê-hô-va có làm việc đi đường tôi được thành. Hãy cho tôi đi, trở về nhà chủ tôi. Họ đáp rằng: Chúng ta hãy gọi người gái trẻ đó và hỏi ý nó ra sao; bèn kêu Rê-be-ca và nói rằng: Con muốn đi cùng người này chăng? Nàng rằng: Tôi muốn đi. Đoạn, họ cho Rê-be-ca, em gái mình, và người vú của nàng, đi về theo người đẩy tớ của Áp-ra-ham và các kẻ đi theo. Họ chúc phước cho Rê-be-ca mà rằng: Hỡi em gái chúng ta! Chúc cho em được trở nên mẹ của ức triệu người, và cho dòng dõi em được chiếm lấy cửa thành của quân nghịch. Rê-be-ca và các đòi nàng đứng dậy, lên cưỡi lạc đà, đi theo người đẩy tớ đó. Vậy, người đẩy tớ dẫn Rê-be-ca đi. Bấy giờ Y-sác ở tại nam phương từ giếng La-chai-Roi trở về; lối chiều, người đi ra ngoài đồng vắng suy ngẫm; nhượng mắt lên, kìa ngó thấy lạc đà đâu đi đến. Nàng Rê-be-ca cũng nhượng mắt lên, bèn chột thấy Y-sác; liền nhảy xuống lạc đà, và hỏi đây tớ rằng: Người ở đằng trước mặt tôi đi lại trong đồng đó là ai: Đây tớ thưa rằng: Ấy là chủ tôi đó. Nàng bèn lấy lúp che mặt lại. Rồi, đây tớ thuật cho Y-sác nghe hết các việc mà mình đã làm; Y-sác bèn dẫn Rê-be-ca vào trại của Sa-ra, mẹ mình, cưới làm vợ, và yêu mến nàng. Vậy, Y-sác được giải phiền sau khi mẹ mình qua đời.

Như chúng ta đã biết, Kinh-Thánh không phải là cuốn sách lịch sử, nhưng như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán, đó là nền tảng bền vững, là đá góc quý báu, là đá thử nghiệm, ai tin sẽ chẳng gấp rút.

Ê-sai 28:1-16: Khốn thay cho mào triều thiên kiêu ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im, khốn thay cho hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ của những người say rượu? Nay, từ nơi Chúa có một người mạnh và có quyền, giống như cơn bão mưa đá, như trận gió phá hại, như nước lớn vỡ bờ. Người sẽ lấy tay ném cả xuống đất. Mào triều thiên kiêu ngạo của những bợm rượu Ép-ra-im sẽ bị giày đạp dưới chân. Cái hoa chóng tàn làm đồ trang sức đẹp nhất dân ấy, đóng tại nơi trũng màu mỡ, cũng sẽ giống như trái vả chín trước mùa hè: người ta thấy nó, vừa mới vào tay thì đã nứt. Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ trở nên mào triều thiên chói sáng và mào miện rực rỡ của dân sót Ngài; sẽ trở nên thần công chánh cho kẻ ngồi trên tòa xét đoán, và sức mạnh cho những kẻ đuổi giặc nơi cửa thành. Song những kẻ ấy cũng choáng váng vì rượu, xiêu tó vì các thứ rượu mạnh. Thầy tế lễ và đáng tiên tri đều choáng váng vì rượu mạnh, bị rượu nứt đi, nhân các thứ rượu mạnh mà xoàng ba; xem sự hiện thấy thì cát nghĩa sai, xử kiện thì vấp ngã; mưa ra ô ướ đầy bàn tiệc, chẳng có chỗ nào sạch! Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thối bú, mới lia khỏi vú chẳng? Vì, với họ phải giềng mới thêm giềng mới, giềng mới thêm giềng mới; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này. Ngài đã phán cùng nó rằng: Đây là nơi yên nghỉ; hãy để kẻ mệt nhọc được yên nghỉ. Đây là lúc mát mẻ cho các người. Thế mà họ chẳng chịu nghe. Lời Đức Giê-hô-va đối với họ sẽ là giềng mới thêm giềng mới, giềng mới thêm giềng mới; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia; hầu cho họ bước tới, thì ngã nhào và giập nát, sập bẫy, và bị bắt! Vậy nên, hỡi các người là những người ngạo mạn, cai trị dân này ở Giê-ru-sa-lem, hãy nghe Lời của Đức Giê-hô-va. Vì các người nói rằng: Chúng ta đã kết ước với sự chết, và giao ước cùng nơi âm phủ. Khi tai nạn hủy diệt trải qua, sẽ chẳng chạm đến ta đâu. Chúng ta lấy sự nói dối là nơi nương náu, sự gian lận làm nơi ẩn mình. Vậy nên, Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Nay, Ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gấp rút.

Lý do chúng ta phải học và suy gẫm Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, đó là vì trong Lời của Đức Chúa Trời của sự sống, sự sống là sự sáng của loài người, nhưng không phải vì trong Lời của Đức Chúa

Trời có sự sống thì khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời, thì sự sống trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ vào trong chúng ta.

Như chúng ta đã biết, vì A-đam đã bỏ Lời của Đức Chúa Trời mà nghe theo lời của vợ mình, là Ê-va, mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn và vì A-đam đã vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, nên tội lỗi của A-đam đã khiến loài người phải chết và những người ra từ A-đam cũng vì cơ tội lỗi của A-đam mà thân thể xác thịt bằng bụi đất của loài người cùng trái đất này sự rửa sả cai trị, còn linh hồn, vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va đã vì tội lỗi của A-đam mà bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, mà sự vinh hiển đó chính là sự sáng thật của Đức Chúa Trời.

Vì sự sáng nơi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va trong loài người đã bị tắt bởi tội lỗi của A-đam, nên loài người không thể nhận biết được ý tưởng của Đức Chúa Trời và càng không thể nhận biết được mưu chước của ma quỷ, trong khi thân thể xác thịt bằng bụi đất của loài người đã vì cơ tội lỗi của A-đam mà phải làm tội mọi cho tội lỗi.

Để cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời quyết định đuổi loài người ra khỏi cảnh vườn của Ngài nơi Ê-đen, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã có một kế hoạch cứu chuộc loài người, mà kế hoạch cứu chuộc đó đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thi hành trong sự biết trước của Ngài theo kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài. Theo kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se hai bảng đá chép các mạng lệnh cùng các sắc lệnh (mà người Việt dịch là mười điều răn) của Đức Chúa Trời, cùng ban cho Môi-se sự hiểu biết mà chép xuống những sự tỏ ra của Ngài, đặc biệt là sách Sáng thế ký, được gọi là **đá góc quý báu, là nền bền vững, là đá đã thử nghiệm**, mà những sự đã thử nghiệm đó đã được chép trong Sáng thế ký, là thời kỳ tổ phụ của dân Y-sơ-ra-ên là Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, liên quan đến dân Y-sơ-ra-ên, là dòng dõi ra từ Gia-cốp phải bị làm nô lệ cho xứ Ê-díp-tô, là thời kỳ Môi-se chưa được sanh ra. Sách Sáng thế ký không phải do người ta viết xuống, nhưng là những sự tỏ ra của Đức Giê-Hô-Va, mà những người được thử nghiệm được chép trong Sáng thế ký đó, là những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời gọi và thử thách là Áp-ram (Áp-ra-ham), Y-sác và Gia-cốp, là người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đổi tên thành Y-sơ-ra-ên. Quá trình thử thách này chính là con đường mà hết thảy loài người, tức là những người tin Chúa sẽ phải trải qua, như Áp-ra-ham, như Y-sác và như Gia-cốp đã phải trải qua, cho tới khi linh hồn của những người đo được trở nên một dân thánh, mà ý nghĩa của danh Y-sơ-ra-ên đó là bóng về tiêu chuẩn mà linh hồn loài người phải đạt, như Lời Chúa đã chép trong sách Khải huyền.

Khải huyền 2:1-29>3:1-22: Hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Ê-phê-sô rằng: Đây là Lời phán của Đấng cầm bảy ngôi sao trong tay hữu và đi chính giữa bảy chân đèn vàng: Ta biết công việc ngươi, sự khó nhọc ngươi, sự nhịn nhục ngươi; Ta biết ngươi không thể dung được những kẻ ác, lại biết ngươi đã thử những kẻ tự xưng là sứ đồ mà không phải là sứ đồ, ngươi đã rõ rằng chúng nó giả dối. Ngươi hay nhịn nhục và chịu khó vì Danh Ta, không mệt nhọc chút nào. Nhưng điều Ta trách ngươi, là ngươi đã bỏ lòng kính mến ban đầu. Vậy hãy nhớ lại ngươi đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm lại những công việc ban đầu của mình; bằng chẳng vậy, Ta sẽ đến cùng ngươi, nếu ngươi không ăn năn thì Ta sẽ cất chân đèn của ngươi khỏi chỗ nó. Song ngươi có điều này khá, là ngươi ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la, mà Ta, Ta cũng ghét nữa. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh rằng: Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ăn trái cây sự sống ở trong Ba-ra-đi của Đức Chúa Trời. Hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Si-mi-éc-nơ rằng: Đây là Lời phán của Đấng trước hết và Đấng sau cùng, Đấng chết rồi mà đã sống lại: Ta biết sự khốn khó nghèo khổ của ngươi (dầu ngươi giàu có mặc lòng), và những lời gièm pha của kẻ xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, chúng nó vốn thuộc về hội quỷ Sa-tan. Ngươi chớ ngại điều mình sẽ chịu khổ. Đây, ma quỷ sẽ quăng nhiều kẻ trong các ngươi vào ngục, hầu cho các ngươi bị thử thách; các ngươi sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày. Khá giữ trung tín cho đến chết, rồi Ta sẽ ban cho ngươi mũ triều thiên của sự sống. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh rằng: Kẻ nào thắng, sẽ chẳng bị hại gì về lần chết thứ hai. Cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Bết-găm rằng: Đây là Lời phán của Đấng có thanh gươm nhọn hai lưỡi: Ta biết nơi ngươi ở; đó là ngôi của quỷ Sa-tan; ngươi đã vưng lòng tôn Danh Ta, không chối đạo Ta; dầu trong những ngày đó, An-ti-ba, kẻ làm chứng trung thành của Ta đã bị giết nơi các ngươi, là nơi Sa-tan ở. Nhưng Ta có điều quả trách ngươi; vì tại đó, ngươi có kẻ theo đạo Ba-la-am, người ấy dạy Ba-lác đặt hòn đá ngăn trở trước mặt con cái Y-sơ-

ra-ên, đặng dỗ chúng nó ăn thịt cúng thần tượng và rủ ren làm điều dâm loạn. Người lại cũng có những kẻ theo đạo Ni-cô-la. Vậy, hãy ăn năn đi, bằng chẳng, Ta sẽ đến mau kíp cùng người, lấy thanh gươm ở miệng Ta mà giao chiến cùng chúng nó. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh: Kẻ nào thắng, Ta sẽ ban cho ma-na đang giấu kín; và Ta sẽ cho nó hòn sỏi trắng, trên đó có viết một tên mới, ngoài kẻ nhận lấy không ai biết đến. Người cũng hãy viết thư cho thiên sứ của Hội thánh Thi-a-ti-rơ rằng: Đây là Lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đấng mát như ngọn lửa, và chân như đồng sáng: Ta biết công việc người, lòng thương yêu người, đức tin người, sự hầu việc trung tín người, lòng nhịn nhục người, và công việc sau rốt người còn nhiều hơn công việc ban đầu nữa. Nhưng điều Ta trách người, ấy là người còn dung cho Giê-sa-bên, người nữ ấy xưng mình là tiên tri, dạy dỗ và phỉnh phờ tôi tớ Ta, đặng rủ chúng nó phạm tà dâm, và ăn thịt cúng thần tượng. Ta đã cho nó thì giờ để ăn năn, mà nó chẳng muốn ăn năn điều tà dâm nó! Đây, Ta quăng nó trên giường đau đớn, và phạm kẻ nào phạm tội tà dâm với nó, mà không ăn năn việc làm của nó, thì Ta cũng quăng vào tai nạn lớn. Ta sẽ đánh chết con cái nó; và mọi Hội thánh sẽ rõ Ta là Đấng dò biết lòng dạ loài người; và Ta sẽ tùy công việc của mỗi người trong các người mà báo lại. Nhưng, với các người là kẻ khác ở tại Thi-a-ti-rơ, chưa từng nhận lấy đạo đó và chưa biết điều sâu hiểm của quỷ Sa-tan, như chúng vẫn nói, thì Ta phán dặn rằng Ta không gán cho các người gánh nặng khác. Chỉ các người khá bền giữ những điều mình đã có, cho tới chừng Ta đến. Kẻ nào thắng, và giữ các việc của Ta đến cuối cùng, Ta sẽ ban cho quyền trị các nước: kẻ đó sẽ cai trị bằng một cây gậy sắt, và sẽ phá tan các nước như đồ gốm, khác nào chính Ta đã nhận quyền cai trị đó nơi Cha Ta. Ta sẽ cho kẻ ấy ngôi sao mai. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh! Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Sạt-đe rằng: Đây là Lời phán của Đấng có bảy vì thần Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao: Ta biết công việc người; người có tiếng là sống, nhưng mà là chết. Hãy tỉnh thức, và làm cho vững sự còn lại, là sự hầu chết; vì Ta không thấy công việc của người là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời Ta. Vậy hãy nhớ lại mình đã nhận và nghe đạo thể nào, thì giữ lấy, và ăn năn đi. Nếu người chẳng tỉnh thức, Ta sẽ đến như kẻ trộm, và người không biết giờ nào Ta đến bắt người thành linh. Nhưng, ở Sạt-đe, người còn có mấy người chưa làm ô uest áo xống mình: những kẻ đó sẽ mặc áo trắng mà đi cùng Ta, vì họ xứng đáng như vậy. Kẻ nào thắng, sẽ được mặc áo trắng như vậy. Ta sẽ không xóa tên người khỏi sách sự sống và sẽ nhận danh người trước mặt Cha Ta, cùng trước mặt các thiên sứ Ngài. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh! Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Phi-la-đen-phi rằng: Đây là Lời phán của Đấng thánh, chân thật, là Đấng có chìa khóa của Đa-vít, mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được: Ta biết công việc người; này, Ta đã mở trước mặt người một cái cửa không ai đóng được; vì người có ít năng lực, mà đã giữ đạo Ta, và chẳng chối Danh Ta. Đây, Ta ban cho người mấy kẻ trong những kẻ thuộc về hội quỷ Sa-tan, chúng nó xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, nhưng chúng nó nói dối; này, Ta sẽ khiến chúng nó đến sắp mình xuống dưới chân người, và sẽ cho chúng nó biết rằng Ta đã yêu người. Vì người đã giữ Lời nhịn nhục Ta, Ta cũng sẽ giữ người khỏi giờ thử thách, là giờ sẽ đến trong khắp thế gian, đặng thử những người ở trên đất. Ta đến mau kíp; hãy giữ lấy điều người có, hầu cho không ai cất lấy mào triều thiên của người. Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời Ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; Ta lại sẽ lấy Danh Đức Chúa Trời Ta, danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời Ta mà xuống, cùng Danh mới của Ta, mà viết trên người. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh! Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là Lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cột rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của người; người không lạnh cũng không nóng. Ước gì người lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì người hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả người ra khỏi miệng Ta. Và, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lỏa lồ. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của Ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt đặng thoa mắt người, hầu cho người thấy được. Phạm những kẻ Ta yêu thì Ta quả trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Đây, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với Ta. Kẻ nào

thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngôi Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên ngôi Ngài. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Khi người nào đọc, học và suy gẫm Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh, thì Thánh Linh của Đấng Christ sẽ nhìn vào linh hồn của người ấy, xem linh hồn người ấy có thật sự tìm kiếm Đức Chúa Trời, cùng để nhận biết ý tưởng của Ngài, hay là tâm trí xác thịt của người ấy hành động theo thói quen của mình! Sẽ tùy theo điều mà lòng của người ấy đối với Lời của Đức Chúa Trời mà Đức Thánh Linh sẽ ghi tạc Lời của Ngài vào trong lòng và trong trí của người ấy cùng ban ơn cho mà linh hồn người ấy hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, hoặc Ngài sẽ đóng cái lòng của người ấy lại, vì cơ người ấy không để ý đến những sự dạy dỗ của Đức Chúa Trời, mà điều người ấy làm đó chẳng qua là công việc của xác thịt mà thôi, như vậy thì sự tin của người ấy sẽ là vô ích.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn hết thảy mọi người tin Chúa phải suy gẫm Lời của Ngài, như con nai cái thèm khát dòng suối vậy, vì Thần của Đức Giê-Hô-Va luôn tìm kiếm trong loài người, xem ai là người có lòng tìm kiếm Ngài, thì Ngài sẽ đổ Thần của Ngài trên người đó và Ngài sẽ khiến người đó được biết các Lời của Ngài.

Loài người được tạo nên bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên nếu người tin Chúa muốn linh hồn mình được phục hồi sự sống, thì người ấy phải trước hết tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự Công bình của Ngài, mà Nước Đức Chúa Trời chính là lẽ thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống. Khi nói đến sự Công bình của Đức Chúa Trời là nói đến Luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh.

Đức Thánh Linh sẽ dõi theo mọi người tin Chúa để tìm xem ai tìm kiếm sự giúp đỡ của Ngài, thì Ngài sẽ dắt dẫn, sẽ tỏ cho người ấy biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, mà sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Chúa chính là sự linh hồn người ấy được ăn bánh, được uống hằng sống của Đức Chúa Trời vậy.

Khi linh hồn của người tin Chúa được hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời thông qua sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, hành động qua công việc của những người được Đức Thánh Linh chọn làm kẻ truyền giải, khiến những người tin Chúa được nghe và biết lẽ thật. Bấy giờ Đức Thánh Linh sẽ ghi tạc các lẽ thật đó vào lòng, vào tâm trí, cùng thắp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người đó. Chính quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ phục hồi sự sống của linh hồn người ta và Lời của Đức Chúa Trời hằng sống sẽ giúp cho linh hồn đó nghe được tiếng của Đức Thánh Linh, ngay cả khi người ấy đang ngủ, hoặc trong lúc nguy hiểm, thậm chí trong hoàn cảnh loài người xác thịt không thể hành động được gì để cứu giúp mình, thì linh hồn người đó vẫn nghe được tiếng Chúa và môi miệng của người đó sẽ nhờ sự cai trị của linh hồn mà nói chuyện được với Đức Chúa Trời và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ cứu giúp người ấy.

Việc chúng ta học và suy gẫm Lời Đức Chúa Trời theo cách của loài người xác thịt, thì những sự đó đã xảy ra từ lâu rồi, nhưng trong Đức Chúa Trời, những sự đó không mang ý nghĩa thời gian, nhưng hằng luôn ở trước mặt Đức Chúa Trời, như mặt trời không bao giờ cũ đi vậy. Khi chúng ta đối diện với Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, ấy là chúng ta đang đối diện với Đấng đã phán các Lời đó vậy, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu, Ngài luôn hiện diện và Lời của Đức Chúa Trời cũng vậy, không bao giờ qua đi.

Khi chúng ta hiểu được chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh là làm chứng cho Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, thì chúng ta sẽ biết rằng, chính khi chúng ta được nghe tiếng Chúa giải thích, dắt dẫn, thì ấy là linh hồn mình được ăn bánh, được uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời vậy.

Khi chúng ta đối diện với những sự đã chép trong sách Sáng thế ký, ấy là chúng ta đang đối diện các bằng chứng nói về những sự thuộc về chúng ta và chúng ta phải hiểu ý tưởng của Đức Chúa Trời khi Ngài tạo nên muôn vật, mà trong muôn vật đó có chúng ta, cùng nhận biết ý nghĩa sâu nhiệm của những sự đã chép đó, như chúng ta đã được nghe về cảnh vườn của Đức Chúa Trời trong Ê-đen của Ngài, cùng hiểu biết ý nghĩa của các ngã sông, tên các con sông, là chép về đường lối của Đức Chúa Trời đối với chúng ta, thì chúng ta phải nhận biết rằng Đức Chúa Trời muốn chúng ta hiểu biết những sự đó đã cấu tạo nên chúng ta và thuộc về chúng ta. Bấy giờ, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tùy theo lòng của mỗi người mà ghi tạc những sự vào trong linh hồn chúng ta và chúng ta sẽ được sở hữu những sự đó, nghĩa là được sở hữu sự sống mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta từ lúc ban đầu.

Bây giờ chúng ta cùng đến với ý nghĩa của **con sông thứ tư, là sông Ô-phơ-rát** này.

Trong bốn con sông chia ra từ con sông từ trong Ê-đen của Đức Chúa Trời chảy ra đó, thì tất cả đều là bóng về Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, nhưng hai con sông thứ nhất và thứ nhì thì loài người xác thịt không thể thấy được và người ta không thể định vị được hai sông đó ở đâu trên trái đất này, vì hết thấy Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh đều mang ý nghĩa thần linh và sự sống, nghĩa là vô hình, nhưng những sự mà chúng ta gọi là vô hình đó, là hằng còn mãi theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Trong thế gian này có nhiều ngôn ngữ và chữ viết, nhưng những sự đó là thuộc về đất, không có ích chi cho sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn loài người. Còn Lời của Đức Chúa Trời là thuộc về trời, nên được gọi là cây sự sống, mà đã là cây thì có gốc và có ngọn. Các Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự đó làm chứng cho Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời và như vậy, những người nào yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự, ấy là người yêu thích con sông Bi-sôn của Đức Chúa Trời và như vậy, khi người ấy hiểu được ý nghĩa mâu nhiệm mà luật pháp văn tự làm chứng cho, thì linh hồn người ấy sẽ được Đức Thánh Linh dắt dẫn, mà nhận biết sông Bi-sôn đó là bóng về con đường dẫn linh hồn người ấy đến với Đức Chúa Jê-sus Christ, là đến với Đấng cứu chuộc và khi linh hồn người ấy nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, thì linh hồn người ấy sẽ được biết và được thấy và được uống nước của sông Ghi-hôn và chính môi miệng của người ấy sẽ tuôn chảy những sự có trong sông Ghi-hôn thật này, là sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời sẽ tuôn chảy từ trong lòng của người ấy văng ra cho đến sự sống đời đời.

Qua các bài trước mà chúng ta được biết ý nghĩa mâu nhiệm về các ngả chia ra từ con sông từ trong Ê-đen của Đức Chúa Trời chảy ra, là bóng về các thời kỳ trong kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, mà **ngả thứ nhất** đó bóng về thời kỳ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban luật pháp (Bi-sôn) cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-nai (1445 B.C.)

Còn **ngả thứ hai** (dù Kinh Thánh không chép chữ **ngả** nữa, thay vào đó là chữ **sông thứ hai**, là bóng về thời kỳ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban Đức Thánh Linh của Ngài xuống cho Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ (A.D.32), là thời kỳ được Kinh Thánh báo trước là **kỳ hoán cải** và mọi sự được thi hành trong kỳ hoán cải này đều được cai trị bởi Đức Thánh Linh, Ngài là Thánh Linh của Đấng Christ, hành động qua chức vụ của những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ.

Tiếp đến là **sông thứ ba** (mà chúng ta có thể hiểu đó cũng là **ngả thứ ba**) mà chúng ta đã học trong bài trước, là bóng về kỳ các tội tở của Đức Chúa Jê-sus Christ bắt đầu thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân trên đất này và công việc này được phát triển như ý nghĩa của tên sông Hi-đê-ke, là **nhanh chóng, mau lẹ** mà **sự nhanh chóng và mau lẹ** này mang ý nghĩa về tốc độ phát triển rộng khắp trong các dân trên đất này, nhưng chưa hoàn chỉnh, cũng giống như mặt trời khi mới mọc vậy, người ta có thể thấy ánh sáng của mặt trời được chiếu rọi dần lên, cùng sự lên cao của mặt trời so với mặt đất, nhưng độ nóng bởi ánh nắng của mặt trời chiếu trên đất thì chưa đạt mức tối đa, cũng có nghĩa là những sự mâu nhiệm của Nước Đức Chúa Trời vẫn chưa được tỏ ra hoàn toàn, nghĩa là chưa **tối giữa trưa**, như Kinh Thánh đã chép.

Châm ngôn 4:18: Nhưng con đường của người công bình giống như sự sáng chiếu rọi, càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa.

Bản King James version chép: ¹⁸But the path^{H734} of the just^{H6662} is as the shining^{H5051} light^{H216}, that shineth^{H215} more^{H1980} and more^{H1980} unto the perfect^{H3559} day^{H3117}.

Chữ **giữa trưa** - the perfect^{H3559} day^{H3117} chép trong câu 18 trên, bao gồm hai chữ, đó là chữ **ngày** - day^{H3117} và chữ **hoàn hảo, hoàn toàn** - the perfect^{H3559}.

Chữ **ngày** - day^{H3117} chép trong câu 18 trên, đó là chữ יוֹם - yôm, số 3117 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **ngày (một ngày nóng bởi sự nóng từ mặt trời), thời kỳ, thời đại, thế hệ, khoảng không gian, khoảng thời gian;**

Chữ **hoàn hảo, hoàn toàn** - the perfect^{H3559} chép trong câu 18 trên, đó là chữ כּוּן - kun, số 3559 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự đứng thẳng, sự ổn định, sự hoàn hảo, được chỉ định, được thiết lập, được đưa ra cách chắc chắn, được tỏ ra cách trọn vẹn đầy đủ, được chứng minh, được củng cố cách vững chắc, được xác nhận, được chứng thực, được sửa soạn, được chuẩn bị, được dàn xếp, được bố trí, được ban hành, được áp dụng;**

Con đường của người công bình được chép đây có nghĩa là **Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua tội tở Ngài, là Môi-se đó là dành cho loài người**, nhưng chỉ những người nào tiếp nhận Luật pháp của Đức Chúa Trời trong sự tin cậy, thì những người đó được xưng công bình bởi đức tin, được chứng minh qua sự vâng phục Lời Đức Chúa Trời. Mà bốn con sông được chép trong sách Sáng thế ký đoạn 2 đó là bóng về con

đường dành cho những người được xưng công bình, trải qua bốn thời kỳ (**bốn ngả**) được tiếp tục kết nối, như ánh sáng của mặt trời không hề đứt quãng. Sự **cho tới khi mặt trời đứng bóng**, là bóng về những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tỏ ra cho những người được Ngài xưng là công bình vào thời kỳ cuối cùng của các thời đại mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dành cho loài người, được ví là **thời kỳ hoàn hảo**, đó là thời kỳ Thần của Đức Giê-Hô-Va vạn quân sẽ hành động trong các Hội Thánh thật của Ngài ở trên đất này, chứ không phải là trong các tổ chức xưng là Hội Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ mà không có ấn chứng của Đức Thánh Linh. Chính Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời sẽ được tỏ ra trong các Hội Thánh thật của Đức Chúa Jê-sus Christ, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với linh hồn của sứ đồ Giăng, khi linh hồn người được Đức Thánh Linh đem lên thiên đàng để người được thấy những sự mà Hội Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ ở trên đất phải được biết và sứ đồ Giăng đã chép lại mọi sự mà người đã được thấy nơi thiên đàng và những sự đó đã được chép trong sách Khải huyền.

Khải huyền 3:14-22: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là Lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của ngươi; ngươi không lạnh cũng không nóng. Ước gì ngươi lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì ngươi hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả ngươi ra khỏi miệng Ta. Vả, ngươi nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song ngươi không biết rằng mình khổ sở, khôn khó, nghèo ngặt, đui mù và lỏa lồ. Ta khuyên ngươi hãy mua vàng thử lửa của Ta, hầu cho ngươi trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho ngươi được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng ngươi khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt để thoa mắt ngươi, hầu cho ngươi thấy được. Phàm những kẻ Ta yêu thì Ta quở trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Nay, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với Ta. Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!

Chúng ta đang học và suy gẫm những sự mâu nhiệm về con sông thứ tư, là sông Ó-phơ-rát, mà trước hết là chúng ta hãy xem ý nghĩa của chữ **thứ tư** này có liên quan đến chữ **ngả**, nghĩa là liên quan đến mục đích theo thứ tự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tỏ ra cho loài người được biết những sự mâu nhiệm, cùng nhận biết kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài.

Chữ **ngả** - **heads**^{H7218} chép trong Sáng thế ký 2 câu 10, đó là chữ 𐤎𐤍𐤁 - **ro'sh** số 7218 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đầu, đoạn đầu, phần đầu, ngọn, nguồn, khởi đầu, sự rung lắc cái đầu, sự giữ làm rời rụng ... về nơi chốn, thời gian, về địa vị xã hội, về tầng lớp, đội ngũ, hàng ngũ, hội đoàn, các đoàn thể, sự bắt đầu, sự khởi đầu, nguyên do, căn nguyên, người cầm đầu, kẻ cai trị, các cột trụ, nơi trọng yếu, người cầm đầu, người đứng đầu, những sự gây ảnh hưởng, người chuyên quyền, giám đốc, hiệu trưởng,**

Mục đích của **ngả** hay có thể nói rõ là tùy theo từng **thời kỳ** hoặc thứ nhất, hoặc thứ hai, hoặc thứ ba, hoặc thứ tư của mỗi con sông mà Đức Giê-Hô-Va cho phép chảy ra trên đất này, đó là ý nghĩa và giá trị của **Luật pháp (ngả thứ nhất)** còn được gọi là **con đường, là thầy giáo dẫn loài người đến với Đức Chúa Jê-sus Christ** (Ga-la-ti 3:24) là Đấng cứu chuộc loài người. Hoặc là **sông thứ hai** (mà Đức Chúa Trời không gọi là **ngả**, mà gọi là **sông thứ hai**, tức là tới **thời kỳ thứ hai, là thời kỳ** Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Tin-Lành cho loài người. Đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Con một của Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ, đến thế gian này để cứu chuộc loài người, nghĩa là cứu chuộc những người sẽ tin đến Danh Ngài, là tin đến **uy quyền, bốn tánh, thanh danh, sự tôn trọng của Lời Đức Chúa Trời** (vì Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời), thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban giá cứu chuộc của Ngài cho những người đã tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ.

Tùy theo mục đích của **từng thời kỳ** trong sự mưu luận của Đức Chúa Trời, được gọi là **ngả** đó, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ nhìn vào tấm lòng của những người nào đã được nghe Lời của Ngài theo thứ tự của từng **ngả**, mà Đức Chúa Trời ban sự cứu chuộc cho những linh hồn nào xứng đáng, như Kinh Thánh có chép:

Ê-sai 66:1-20: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Trời là ngai Ta, đất là bệ chân Ta. Các ngươi sẽ xây nhà thể nào cho Ta? Các ngươi sẽ lấy nơi nào làm chỗ nghỉ ngơi cho Ta? Đức Giê-hô-va phán: Mọi sự này đều bởi tay Ta làm ra, và có như vậy. Đây là kẻ mà Ta đoái đến: tức là kẻ nghèo khó, có lòng ăn năn đau đớn, nghe Lời nói Ta mà run. Làm thịt một con bò, cũng như giết một người; tế bằng một con chiên con, cũng

như bẻ cổ một con chó; dâng của lễ chay, cũng như chọc huyết heo; đốt hương cũng như ngợi khen thần tượng. Vì những kẻ ấy đã chọn đường mình, lòng ưa thích những việc gớm ghiếc, thì Ta cũng kén chọn những sự phỉn đĩ, lấy những điều họ sợ mà giáng cho. Vì Ta đã gọi mà chẳng ai thưa, Ta đã phán mà họ không nghe, lại làm điều ác trước mắt Ta, chọn điều Ta không vừa ý. Hỡi các người là kẻ nghe Lời phán Đức Giê-hô-va mà run, hãy nghe Lời Ngài: Anh em các người ghét các người, vì cơ Danh Ta bỏ các người, từng nói rằng: Xin Đức Giê-hô-va được vinh hiển, đừng chúng ta thấy sự vui mừng các người; nhưng chính họ sẽ bị hổ thẹn. Có tiếng om sòm nổi lên từ trong thành; có tiếng la lối vang ra từ đền thờ; là tiếng của Đức Giê-hô-va, Ngài báo trả cho kẻ thù nghịch mình. Nó chưa ở cũ, đã sanh nở; chưa chịu đau đớn, đã đẻ một trai. Ai đã hề nghe một sự thể này? Ai đã hề thấy sự gì giống như vậy? Nước há dễ sanh ra trong một ngày, dân tộc há dễ sanh ra trong một chập? Mà Si-ôn mới vừa nằm nơi, đã sanh con cái. Đức Giê-hô-va phán: Ta là Đấng đã mở lòng mẹ ra, há chẳng sẵn sóc sự sanh đẻ hay sao? Đức Chúa Trời người phán: Ta là Đấng đã khiến sanh đẻ, há lại làm cho son sẻ hay sao? Các người là kẻ yêu Giê-ru-sa-lem, hãy vui với nó, hãy mừng vì nó! Các người là kẻ đã khóc vì Giê-ru-sa-lem, hãy cùng nó hỗn hờ vui cười; hầu cho các người sẽ được bú và no bởi vú của sự yên ủi nó; được vắt sữa và lấy làm vui sướng bởi sự dư dật của vinh quang nó. Vì Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nay, Ta sẽ làm cho sự bình an chảy đến nó như một con sông, và sự vinh hiển của các dân như nước vỡ bờ; các người sẽ được bú, được bông trên hông, và môn trốn trên đầu gối. Ta sẽ yên ủi các người như mẹ yên ủi con, và ấy là tại trong Giê-ru-sa-lem mà các người sẽ được yên ủi. Các người sẽ thấy mọi điều đó, thì trong lòng được sự vui vẻ, và xương cốt các người sẽ nảy nở như cỏ non; tay Đức Giê-hô-va sẽ tỏ ra cùng tôi tớ Ngài, và Ngài sẽ giận nghịch cùng kẻ cừu địch. Nay, Đức Giê-hô-va sẽ đến với lửa, và xe cộ Ngài giống như gió lốc, hầu cho cơn giận của Ngài thêm nóng nảy, và sự quở trách của Ngài biến thành ngọn lửa hùng. Đức Giê-hô-va sẽ lấy lửa và gươm làm sự xét đoán Ngài trên mọi xác thịt, và số những kẻ phải chết bởi Đức Giê-hô-va là nhiều lắm. Những kẻ biệt mình riêng ra và tự làm sạch mình để đến các vườn, ở đằng sau một cái cây giữa đó, ăn thịt heo, thịt chuột, và những đồ ăn gớm ghiếc, thì sẽ chết với nhau, Đức Giê-hô-va phán vậy. Về phần Ta, Ta biết việc làm và ý tưởng chúng nó; kỳ đến mà Ta sẽ nhóm các nước và các thứ tiếng; chúng nó sẽ đến và thấy sự vinh hiển của Ta. Ta sẽ đặt một dấu hiệu giữa họ; những kẻ trong vòng họ đã tránh khỏi nạn, thì Ta sẽ sai đến khắp các nước, tức là đến Ta-rê-si, Phun, Lút là dân có tài bắn cung, Tu-banh và Gia-van, cho đến trong các cù lao xa, là nơi chưa hề nghe Danh tiếng Ta, và chưa từng thấy sự vinh hiển của Ta. Bấy giờ chúng sẽ rao truyền sự vinh hiển của Ta ra trong các nước. Đức Giê-hô-va phán: Các dân ngoại sẽ đem hết thầy anh em các người cưỡi ngựa, xe, kiệu, la, lạc đà một gu, từ các nước mà đem đến núi thánh của Ta, là Giê-ru-sa-lem, dâng dâng họ cho Đức Giê-hô-va làm của lễ, cũng như con cái Y-sơ-ra-ên đem của lễ trong đồ đựng sạch sẽ mà vào đền thờ Đức Giê-hô-va vậy.

Về mục đích của mỗi **ngả** (*trong bốn ngả*) sông đều mang quyền phép mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định, tác động đến tâm lòng, đến tâm trí của những người được nghe, được biết hoặc tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời cho sự sống mình, mà có những phản ứng, có thái độ tích cực đối với Lời của Đức Chúa Trời, là sự vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì những người đó sẽ nhận được giao ước của Đức Chúa Trời cho sự sống của mình.

Vào *thời kỳ thứ nhất*, được tỏ ra theo ý nghĩa của tên sông **Bi-sôn** với quyền phép của **ngả thứ nhất**, đó là: *sự rung lắc cái đầu, sự giữ làm rơi rụng ... về nơi chốn, thời gian, về địa vị xã hội, về tầng lớp, đội ngũ, hàng ngũ, hội đoàn, các đoàn thể, sự bắt đầu, sự khởi đầu, nguyên do, căn nguyên, người cầm đầu, kẻ cai trị, các cột trụ, nơi trọng yếu, người cầm đầu, người đứng đầu, những sự gây ảnh hưởng, người chuyên quyền, giám đốc, hiệu trưởng*. Khi những người được các từ ngữ trên chỉ ra tương xứng với chức vụ, với tư cách của mỗi người khi đối diện với Luật pháp của Đức Chúa Trời (mà sông Bi-sôn là bóng), mà những người đó sẽ được Lời của Đức Chúa Trời đụng chạm đến như *sự rung, sự lắc, sự giữ sạch*.... tức là những sự cáo trách, sự quở trách, sự uốn nắn, sự tía sửa mà có *những sự gia tăng thêm, sự làm cho tản mạn, sự làm cho tan tác, sự phân tán, sự rải rác; sự truyền bá ra, sự trải rộng ra, hành động cách tự hào, sự lộng lẫy, sự huy hoàng, sự phát triển nhanh chóng*, tức là quyền phép của Lời Đức Chúa Trời trong Luật pháp sẽ hành động trong lòng, trong trí của những người đó, giúp cho những người đó nhận biết sự yêu thương của Đức Chúa Trời, mà hạ mình xuống vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời và làm theo, thì linh hồn những người đó sẽ nhận được giao ước của Đức Chúa Trời, theo như Lời Chúa đã phán: “**Các người hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta**

đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.” (Lê-vi ký 18:4-5).

Chúng ta có thể thấy sự chứng minh công việc này, như Kinh Thánh có chép:

2 Ti-mô-thê 3:16-17: Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn vẹn và sẵn sàng để làm mọi việc lành.

Cũng một nguyên tắc đó, khi *thời kỳ thứ hai*, là con **sông thứ nhì** cũng mang ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời ban cho loài người, sẽ hành động trong lòng của những người nào được thấy, được nghe, được biết Lời của Đức Chúa Trời. Dù Lời Đức Chúa Trời đã chép về bốn con sông này trong sách Sáng thế ký đoạn 2, nhưng phải tới 1477 năm sau (tính từ ngày A-đam được tạo nên trên đất này), thì sông Ghi-hôn thuộc linh mới được tỏ ra cho loài người qua Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời. Sông Ghi-hôn đó là bóng về Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời đã được ban cho loài người, tức là cho những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ mới nhận được mà thôi, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: **“Ngày sau cùng, là ngày trọng thể trong kỳ lễ, Đức Chúa Jê-sus ở đó, đứng kêu lên rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng Ta mà uống. Kẻ nào tin Ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy. Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Jê-sus chưa được vinh hiển.”** (Giăng 7:17-19)

Cũng với nguyên tắc trên, chúng ta được biết chân giá trị về ý nghĩa mầu nhiệm về **con sông thứ ba, là sông Hi-đê-ke** cũng là bóng về *thời kỳ thứ Ba*, là bóng về Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời bắt đầu được rao truyền ra khắp đất này một cách nhanh chóng, mau lẹ, nhưng chưa phải là thời kỳ hoàn hảo, vì mọi sự dưới trời đều có các kỳ nhất định phải trải qua, mà hôm nay chúng ta được đối diện với *thời kỳ thứ tư*, mà **con sông thứ tư, là sông Ó-phơ-rát**, là bóng về thời kỳ Đức Thánh Linh sẽ tỏ ra những sự lạ lùng, cùng các dấu hiệu sẽ được tỏ ra trước ngày lớn của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 2:14: Tên sông thứ ba là Hi-đê-ke, chảy về phía đông bờ cõi A-si-ri. Còn sông thứ tư là sông Ó-phơ-rát.

Bản King James version chép: ¹⁴And the name ^{H8034}of the third ^{H7992}river ^{H5104}is Hiddekel ^{H2313}: that is it which goeth ^{H1980}toward the east ^{H6926}of Assyria ^{H804}. And the fourth ^{H7243}river ^{H5104}is Euphrates ^{H6578}.

Chữ **chảy - goeth** ^{H1980} chép trong câu 14 trên, đó là chữ **יָלַק** - *hâlak*, số 1980 ra từ chữ **יָלַק** - *yâlak*, số 3212 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự bước đi, cách đi, dáng đi, liên tục, không ngừng, sự thông thạo, sự tiến về phía trước, sự đi theo, sự ăn ở, sự đối xử, sự đi qua đi lại, sự tiến tới điểm đó, sự lên hoặc xuống, sự tới hoặc lui, sự lang thang không biết đi về đâu, sự khiến phải xảy ra để thực hiện ý muốn;*

Chữ **thứ tư - the fourth** ^{H7243} chép trong câu 14 trên, đó là chữ **רַבִּי'י** - *rebiy'iy*, số 7243 ra từ chữ **רַבֵּ** - *raba'*, số 7251 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thứ tư (theo thứ tự), phần thứ tư; sự vươn dài ra bốn hướng, sự giúp ích cho việc tìm ra nguồn gốc; thẳng thắn, đầy dẫy, có thứ tự, ngăn nắp, giống nhau, khớp với nhau, ngang hàng;*

Chữ **Ó-phơ-rát - Euphrates** ^{H6578} chép trong câu 14 trên, đó là chữ **פְּרַת** - *Perath*, số 6578 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự sanh ra nhiều bông trái, sự đột phá ra phía trước, sự tuôn chảy mạnh, sự vội vã gấp rút, sự phun vọt ra, sự tuôn ra, sự đổ ra, sự bắn ra;*

Mặc dù Kinh Thánh không chép **con sông thứ tư** này chảy như thế nào, nhưng trong mạch văn của cùng một câu, thì chúng ta có thể hiểu là: ¹⁴And the name ^{H8034}of the third ^{H7992}river ^{H5104}is Hiddekel ^{H2313}: that is it which goeth ^{H1980}toward the east ^{H6926}of Assyria ^{H804}. And the fourth ^{H7243}river ^{H5104}is Euphrates ^{H6578}. Tức là: **Tên sông thứ ba là Hi-đê-ke, chảy về phía đông bờ cõi A-si-ri. Và (cùng, với) con sông thứ tư là sông Ó-phơ-rát.**

Nghĩa là **Cũng như sông Hi-đê-ke, sông Ó-phơ-rát cùng chảy về phía đông của bờ cõi A-si-ri vậy.**

Tác dụng, hay có thể nói là mục đích của **con sông thứ tư** này cũng làm công việc như **con sông thứ ba**, là Hi-đê-ke, là giúp ích cho linh hồn những người nào được uống nước sông này, nếu những người đó biết tác dụng của nước sông này, là bóng về sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời sẽ giúp cho linh hồn của người tin Chúa nhận biết được nguồn gốc của sự sống mình, đó là Lời được phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời.

Gióp 33:4: Thần Đức Chúa Trời đã sáng tạo tôi, hơi thở của Đấng Toàn năng ban cho tôi sự sống.

Châm ngôn 4:1-27: Hỡi các con, hãy nghe Lời khuyên dạy của một người cha, khá chú ý vào, hầu cho

biết sự thông sáng; Vì Ta ban cho các con một đạo lý tốt lành; Chớ lia bỏ Lời dạy dỗ của Ta. Khi còn thơ ấu, Ta là con trai của Cha Ta, một đứa con một của mẹ Ta yêu mến. Cha Ta có dạy Ta rằng: Lòng Con khá ghi nhớ các Lời Ta; Hãy gìn giữ mạng lệnh của Ta, thì con sẽ được sống. Khá cầu lấy sự khôn ngoan, khá cầu lấy sự thông sáng, chớ quên, chớ xây bỏ các Lời của miệng Ta; Đừng lia bỏ sự khôn ngoan, ắt Người sẽ gìn giữ con; Hãy yêu mến Người, thì Người sẽ phù hộ con. Sự khôn ngoan là điều cần nhất; vậy, khá cầu lấy sự khôn ngoan; Hãy dùng hết của con đã được mà mua sự thông sáng. Hãy tôn tặng sự khôn ngoan, thì sự khôn ngoan sẽ thăng con lên, làm cho con được vinh hiển, khi con hoàn niệ đến. Sự khôn ngoan sẽ đội trên đầu con một dây hoa mỹ, và ban cho con một mào triều thiên vinh quang. Hỡi con, hãy nghe và tiếp nhận các Lời của Ta; Thì năm tháng của đời con sẽ được thêm nhiều lên. Ta đã dạy dỗ con đường khôn ngoan, dẫn con đi trong các lối ngay thẳng. Khi con đi, bước chân con sẽ không ngập ngừng, và khi con chạy, con sẽ không vấp ngã. Hãy nắm chắc điều khuyên dạy, chớ buông ra; Khá gìn giữ nó, vì là sự sống của con. Chớ vào trong lối kẻ hung dữ, và đừng đi đường kẻ gian ác. Hãy tránh đường ấy, chớ đi ngang qua nó; Hãy xây khỏi nó và cứ đi thẳng. Vì nếu chúng nó không làm điều ác, thì ngủ không đặng; Bằng chưa gây cho người nào vấp phạm, thì giấc ngủ bị cất khỏi chúng nó. Vì chúng nó ăn bánh của sự gian ác, và uống rượu của sự hung hăng. Nhưng con đường người công bình giống như sự sáng chiếu rạng, càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa. Còn nẻo kẻ gian ác vẫn như tăm tối; Chúng nó chẳng biết mình vấp ngã vì đâu. Hỡi con, hãy chăm chỉ về các Lời của Ta, khá nghiêng tai nghe những bài giảng thuyết của Ta. Các Lời ấy chớ để xa khỏi mắt con, Hãy giữ lấy nơi lòng con. Vì Lời ấy là sự sống cho người nào tìm được nó, và sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của họ. Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra. Con hãy dẹp ra sự gian tà của miệng, và bỏ cách xa con sự giả dối của môi. Mắt con hãy ngó ngay trước mặt, và mí mắt con khá xem thẳng trước mặt con. Hãy ban bằng cái nẻo của chân con đi, và lập cho vững vàng các đường lối con, chớ xây qua bên hữu hay bên tả; Hãy dời chân con khỏi sự ác.

Hai con sông, là sông thứ ba và sông thứ tư đều ra cùng một nguồn, cùng chảy qua một vùng đất, cùng đổ vào nơi cuối cùng, là vịnh Ba-tư, rồi chảy tới Ấn-độ dương, nhưng có khác một điều, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đặt dòng chảy của hai con sông này khác nhau về vị trí và cũng là khác nhau về vị thế, nên có giá trị khác nhau về tầm quan trọng sẽ được tỏ ra theo ý nghĩa của Lẽ thật.

Như cấu trúc trong đền tạm của Đức Chúa Trời nơi đồng vắng, thì tại nơi thánh của đền tạm, tại hướng Bắc trong nơi thánh đó có đặt **bàn để bánh Trần-Thiết**, nghĩa là bánh không men, là bóng về Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, là luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, mà sông Hi-đê-ke là bóng.

Còn tại nơi hướng Nam trong nơi thánh của đền tạm, có đặt **Chân đèn bảy ngọn**, là bóng về ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi lòng của loài người phải luôn được thắp sáng bằng dầu Ô-li-ve lọc, là bóng về Lẽ thật, Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời phải luôn được công bố trên môi miệng của người tin Chúa, được dắt dẫn bởi Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật.

Giá trị của con **sông thứ tư** này luôn chảy ngang hàng với con **sông thứ ba** để cung cấp nước cho xứ Mê-sô-bô-ta-mi, theo ý nghĩa của chữ **thứ tư - the fourth**^{H7243} chép trong Sáng thế ký đoạn 2 câu 14, đó là chữ רַבִּיעִי - **rebiy'iy**, số 7243 ra từ chữ רַבָּא - **raba'**, số 7251 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thứ tư (theo thứ tự), phân thứ tư; sự vươn dài ra bốn hướng, sự giúp ích cho việc tìm ra nguồn gốc; thẳng thắn, đầy dẫy, có thứ tự, ngăn nắp, giống nhau, khớp với nhau, ngang hàng;**

Nghĩa là khi Đức Thánh Linh được ban xuống cho Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì theo trình tự của kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời mà Đức Thánh Linh sẽ tỏ ra cho các tôi tớ của Ngài, trong các kỳ của Hội-Thánh ở trên đất này, được biết những sự mâu nhiệm, để gây dựng Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, mà ngay tại thời kỳ đầu tiên của Hội-Thánh (khởi từ A.D. 32) đã bắt đầu nhận được những sự tỏ ra đó.

Ê-phê-sô 1:1-23: Phao-lô, theo ý muốn Đức Chúa Trời, làm sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho các thánh đồ ở thành Ê-phê-sô, cho những kẻ trung tín trong Đức Chúa Jêsus Christ: nguyên xin ân điển và sự bình an được ban cho anh em từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, và từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ! Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng

ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jê-sus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mâu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo sự khuyên dạy của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài qua chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen. Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe Lời của lẽ thật, là đạo Tin Lành về sự cứu chuộc anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài. Vậy nên, sau khi tôi có nghe đức tin anh em hướng về Đức Chúa Jê-sus và tình yêu thương đối với các thánh đồ, thì tôi vì anh em cảm tạ không thôi, thường nhắc đến anh em trong khi cầu nguyện. Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngôi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời (Khải huyền 19:13) và sự đầy đủ trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ được trang bị cho hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ và được gọi làm tôi tớ của Đấng Christ, mà sự trang bị những sự thuộc về sự đầy đủ đó là công việc của Đức Thánh Linh, mà Chân đèn bảy ngọn đặt tại hướng nam trong nơi thánh của đền tạm của Đức Chúa Trời đó là bóng. Vì nếu không có Chân đèn bảy ngọn, là nguồn sáng duy nhất trong nơi thánh của đền tạm đó mà thầy tế lễ khó có thể nhận biết được mọi thứ ở trong nơi thánh đó mà hoàn thành chức vụ hầu việc Chúa trong nơi thánh của đền tạm.

Sự soi sáng của Chân đèn bảy ngọn trong nơi thánh của đền tạm đó cũng như công việc của hai con sông thứ ba và thứ tư chảy về hướng Đông bờ cõi A-si-ri vậy, như ý nghĩa của chữ **bờ cõi A-si-ri - Assyria**^{H804} chép trong Sáng thế ký đoạn 2 câu 14, đó là chữ אַשּׁוּר - Ashshur, số 804 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *có kết quả, thành công, thắng lợi, thành đạt*;

Khi Lời của Đức Chúa Trời được công bố, thì sự sáng trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ hành động trong lòng của những người được nghe và vâng giữ các Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng, và công việc đó cũng như dòng nước của sông thứ ba và thứ tư chảy về hướng Đông bờ cõi A-si-ri vậy.

Chữ **chảy - goeth**^{H1980} chép trong Sáng thế ký 2 câu 14 trên, đó là chữ הָלַךְ - hâlak, số 1980 ra từ chữ הָלַךְ - yâlak, số 3212 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự bước đi, cách đi, dáng đi, liên tục, không ngừng, sự thông thạo, sự tiến về phía trước, sự đi theo, sự ăn ở, sự đối xử, sự đi qua đi lại, sự tiến tới điểm đó, sự lên hoặc xuống, sự tới hoặc lui, sự lang thang không biết đi về đâu, sự khiến phải xảy ra để thực hiện ý muốn*;

Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của (linh hồn) loài người, và như vậy, sự sống trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ tuôn chảy trong lòng, trong trí của những người nào vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời và các Lời đó sẽ tuôn đổ ra cho muôn dân trên đất này được nghe, mà Vịnh Ba-tư nối tiếp sang biển Ả-rập và thông tới biển Ấn-độ dương đó là bóng.

Xứ Mê-sô-bô-ta-mi được Lời Chúa gọi là **bờ cõi A-si-ri**, mà A-si-ri được gọi đó cũng là tên của A-su-rơ, là con trai thứ hai của Sem, con trưởng nam của Nô-ê, là người đã được Nô-ê chúc phước cho, vì đã có hành động tôn kính cha mình, khi Sem cùng với Gia-phết, em mình, lấy áo vắt trên vai mình mà đi thù lui đến đắp khuất thân cho cha, vì Nô-ê đã say rượu nên không biết mình loã thể. (Sáng thế ký 9:21-27).

Xứ được Lời Chúa chép là A-si-ri đó là bóng về lòng của những người tin Chúa đã nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được tái sinh và nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời tuôn chảy trong lòng họ sanh nhiều bông trái, mà sự sanh bông trái đó là ý nghĩa của tên con sông thứ tư, là sông O-phơ-rát.

Giăng 15:1-8: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì Lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy.

Tấm lòng của người tin Chúa được tái sinh nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được trở nên đền thờ của Đức Chúa Trời và sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời sẽ tuôn chảy ra từ đền thờ này, để phục vụ cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời.

Ê-xê-chi-ên 47:1-12: Kế đó, người dẫn ta đem ta về cửa nhà; và này, có những nước văng ra từ dưới ngạch cửa, về phía đông; vì mặt trước nhà ngó về phía đông, và những nước ấy xuống từ dưới bên hữu nhà, về phía nam bàn thờ. Người đem ta ra bởi đường cổng phía bắc, và dẫn ta đi vòng quanh bởi đường phía ngoài, cho đến cổng ngoài, tức là bởi đường cổng hướng đông; và này, có những nước chảy về bên hữu. Người dẫn ta sấn lên phía đông, tay cầm một cái dây, lấy dây đo được một ngàn cu-đê; người khiến ta lội qua nước, nước vừa đến mắt cá ta. Người lại đo một ngàn, và khiến ta lội qua nước, nước vừa đến đầu gối ta. Người lại đo một ngàn, và khiến ta lội qua nước, nước lên đến hông ta. Người lại đo một ngàn nữa; bấy giờ là một con sông, ta không lội qua được; vì nước đã lên, phải đạp bơi; ấy là một con sông mà người ta không có thể lội qua. Bấy giờ người bảo ta rằng: Hỡi con người, có thấy không? Rồi người đem ta trở lại nơi bờ sông. Khi đến đó rồi, này, bên này và bên kia bờ sông có cây rất nhiều. Người bảo ta rằng: Những nước này chảy thẳng đến phương đông, xuống nơi đồng bằng, và chảy về biển; và khi đã chảy về biển, nước biển sẽ trở nên ngọt. Khắp nơi nào sông ấy chảy đến, thì mọi vật hay sống, tức là vật động trong nước, đều sẽ được sống; và ở đó sẽ có loài cá rất nhiều. Nước ấy đã đến đó thì nước biển trở nên ngọt, và khắp nơi nào sông ấy chảy đến thì mọi vật sẽ sống ở đó. Những kẻ đánh cá sẽ đứng trên bờ sông ấy; từ Ên-Ghê-đi cho đến Ên-Ê-la-im sẽ làm một nơi để giăng lưới; những cá trong đó cỡ đủ thứ và rất nhiều, cũng như ở trong biển lớn. Nhưng những chằm những bưng của biển ấy sẽ không trở nên ngọt, mà bỏ làm đất muối. Gần bên sông ấy, trên bờ này và bờ kia, sẽ sanh đủ thứ cây có trái ăn được, lá nó không hề héo rụng, và trái nó không hề dứt. Mỗi tháng nó sẽ sanh ra trái mới, vì những nước tưới nó chảy ra từ nơi thánh. Trái nó dùng để ăn, lá nó dùng để làm thuốc.